

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 9. julija 2020*

„Predhodno odločanje – Avtorska pravica in sorodne pravice – Spletna video platforma – Naložitev filma brez soglasja imetnika pravice – Tožba zaradi kršitve pravice intelektualne lastnine – Direktiva 2004/48/ES – Člen 8 – Pravica vlagatelja do informacij – Člen 8(2)(a) – Pojem ‚naslovi‘ – Elektronski naslov, IP-naslov in telefonska številka – Izključitev“

V zadevi C-264/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 21. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 29. marca 2019, v postopku

Constantin Film Verleih GmbH

proti

YouTube LLC,

Google Inc.,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (poročevalec) in C. Lycourgos, sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodna tajnica: M. Krausenböck, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. februarja 2020,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Constantin Film Verleih GmbH B. Frommer, R. Bisle in M. Hügel, Rechtsanwälte,
- za YouTube LLC in Google Inc. J. Wimmers in M. Barudi, Rechtsanwälte,
- za Evropsko komisijo G. Braun, T. Scharf, S. L. Kalèda in H. Kranenborg, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. aprila 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8(2)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Constantin Film Verleih GmbH, družbo za distribucijo filmov s sedežem v Nemčiji, na eni strani ter družbama YouTube LLC in Google Inc. s sedežem v Združenih državah na drugi v zvezi z informacijami, ki jih od teh dveh družb zahteva družba Constantin Film Verleih glede elektronskih naslovov, IP-naslovov in števil mobilnih telefonov uporabnikov, ki so kršili njene pravice intelektualne lastnine.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2004/48

- 3 V uvodnih izjavah 2, 10, 15 in 32 Direktive 2004/48 je navedeno:

„(2) [...] [Varstvo intelektualne lastnine] ne sme ovirati svobode izražanja, prostega pretoka informacij ali varstva osebnih podatkov, vključno z internetom.

[...]

(10) Cilj te direktive je približevanje zakonodajnih sistemov, da bi zagotovili visoko, enakovredno in homogeno raven varstva na notranjem trgu.

[...]

(15) Ta direktiva ne sme vplivati na [...] Direktivo 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355)] [...].

[...]

(32) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so upoštevana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva skuša zlasti zagotoviti polno spoštovanje intelektualne lastnine v skladu s členom 17(2) navedene listine.“
- 4 Člen 1 te direktive, naslovljen „Predmet“, določa, da se navedena direktiva „nanaša na ukrepe, postopke in pravna sredstva, ki so potrebna za zagotovitev uveljavitve pravic intelektualne lastnine“.
- 5 Člen 2 navedene direktive, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavkih 1 in 3(a) določa:

„1. Brez poseganja v sredstva, ki jih ali jih lahko predvideva zakonodaja Skupnosti ali nacionalna zakonodaja, če so lahko ta sredstva ugodnejša za imetnike pravic, se ukrepi, postopki in pravna sredstva, predvideni v tej direktivi, uporabljajo v skladu s členom 3 za katero koli kršitev pravic intelektualne lastnine, kot je predvidena v pravu Skupnosti in/ali nacionalnem pravu zadevne države članice.

[...]

3. Ta direktiva ne vpliva na:

(a) določbe Skupnosti, ki urejajo materialno pravo intelektualne lastnine, [in] Direktivo 95/46[...]"

6 Člen 8 te direktive, naslovljen „Pravica do informacij“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko v okviru postopkov v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine in na podlagi utemeljene in sorazmerne zahteve vlagatelja pristojni sodni organi odredijo, da informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, ki kršijo pravico intelektualne lastnine, priskrbi kršitelj in/ali katera koli druga oseba, za katero se ugotovi, da:

(a) poseduje v komercialnem obsegu blago, ki je predmet kršitve;

(b) uporablja v komercialnem obsegu storitve, ki so predmet kršitve;

(c) zagotavlja v komercialnem obsegu storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve;

ali

(d) za katero je oseba iz točke (a), (b) ali (c) navedla, da je bila vpletena v proizvodnjo, izdelavo ali distribucijo blaga ali opravljanje storitev.

2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo, kot je ustrezno:

(a) imena in naslove proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali storitev, kakor tudi predvidenih trgovcev na debelo in na drobno;

(b) informacije o proizvedenih, izdelanih, dostavljenih, prejetih ali naročenih količinah, pa tudi o cenah, doseženih za zadevno blago ali storitve.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v druge zakonske določbe, ki:

(a) dodeljujejo imetniku pravice pravico do prejemanja celovitejših informacij;

(b) urejajo uporabo informacij, ki se sporočajo na podlagi tega člena, v civilnih in kazenskih postopkih;

(c) urejajo odgovornost za zlorabo pravice do informacij; ali

(d) dajejo možnost za zavrnitev dajanja informacij, ki bi prisilile osebo iz odstavka 1, da bi priznala svoje lastno sodelovanje ali sodelovanje svojih ožjih sorodnikov pri kršitvi pravice intelektualne lastnine;

ali

(e) urejajo varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.“

Nemško pravo

7 V skladu s členom 101(1), prvi stavek, Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz (zakon o avtorski in sorodnih pravicah) z dne 9. septembra 1965 (BGBl. 1965 I, str. 1273) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, lahko oškodovana oseba od osebe, ki

v komercialnem obsegu krši avtorsko pravico ali drugo pravico, varovano s tem zakonom, zahteva takojšno zagotovitev informacij o izvoru in distribucijskem kanalu ponarejenih kopij ali drugih izdelkov.

- 8 V primeru očitne kršitve se lahko ta pravica brez poseganja v člen 101(1) UrhG na podlagi člena 101(2), prvi stavek, točka 3, UrhG uveljavlja tudi zoper osebo, ki je v komercialnem obsegu zagotavljala storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve.
- 9 Oseba, ki je zavezana zagotoviti informacije, mora v skladu s členom 101(3), točka 1, UrhG navesti imena in naslove proizvajalcev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov kopij ali drugih izdelkov, uporabnikov storitev ter predvidenih trgovcev na debelo in na drobno.
- 10 Člen 111(1), prvi stavek, točki 2 in 3, Telekommunikationsgesetz (zakon o telekomunikacijah) z dne 22. junija 2004 (BGBl. 2004 I, str. 1190) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: TKG), določa, da se ob dodelitvi telefonskih številk ime in naslov imetnika računa ter – če gre za fizično osebo – njegov datum rojstva zberejo in shranijo.
- 11 Poleg tega je treba v skladu s členom 111(1), tretji stavek, TKG glede predplačniških storitev navedene podatke preveriti.
- 12 Člen 111(2) TKG določa, da tako preverjanje in shranjevanje pri dodelitvi elektronskega naslova nista obvezna.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 13 Družba Constantin Film Verleih ima v Nemčiji izključne pravice med drugim za izkoriščanje kinematografskih del „Parker“ in „Scary Movie 5“.
- 14 Ti deli sta bili leta 2013 in 2014 naloženi na spletno mesto www.youtube.com, platformo, ki jo upravlja družba YouTube ter ki uporabnikom omogoča objavo, gledanje in deljenje videoposnetkov (v nadaljevanju: platforma YouTube). Navedeni deli sta imeli tam tako več deset tisoč ogledov.
- 15 Družba Constantin Film Verleih od družb YouTube in Google, ki je matična družba prvonavedene družbe, zahteva, da ji predložita vse podatke o vsakem od uporabnikov, ki so ti deli naložili (v nadaljevanju: zadevni uporabniki).
- 16 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da se morajo uporabniki za nalaganje videoposnetkov na platformi YouTube najprej registrirati pri družbi Google prek uporabniškega računa, pri čemer se za odprtje tega računa od teh uporabnikov zahteva le navedba imena, elektronskega naslova in datum rojstva. Ti podatki se običajno ne preverjajo in ne zahteva se poštni naslov uporabnika. Vendar mora uporabnik, da bi lahko na platformi YouTube objavil videoposnetke, ki trajajo več kot 15 minut, navesti številko mobilnega telefona, da bi lahko dobil kodo za aktivacijo, ki je potrebna za tako objavo. Poleg tega v skladu s splošnimi pogoji uporabe in varstva skupnih podatkov družb YouTube in Google uporabniki platforme YouTube dovolijo shranjevanje dnevnikov strežnika, vključno z IP-naslovom, datumom in uro uporabe ter različnimi zahtevami in skupno uporabo teh podatkov.
- 17 Potem ko so stranke v sporu o glavni stvari soglasno izjavile, da je spor na prvi stopnji v zvezi z imeni in poštnimi naslovi zadevnih uporabnikov formalno rešen, je družba Constantin Film Verleih, ki je pridobila samo imena fiktivnih uporabnikov, predlagala, naj se družbama YouTube in Google naloži, naj ji predložita dodatne informacije.

- 18 Te dodatne informacije se na eni strani nanašajo na elektronske naslove in številke mobilnih telefonov ter na IP-naslove, ki so jih zadevni uporabniki uporabljali pri naložitvi datotek, pri čemer je razviden natančen čas te naložitve z navedbo datuma in ure, vključno z minutami, sekundami in časovnim pasom, torej trenutek naložitve, na drugi strani pa na IP-naslov, ki so ga ti uporabniki nazadnje uporabili za dostop do svojega računa Google, da bi lahko dostopali do platforme YouTube, pri čemer je prav tako razviden točen trenutek dostopa z navedbo datuma in ure, vključno z minutami, sekundami in časovnim pasom, torej trenutek dostopa.
- 19 Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija) je s sodbo z dne 3. maja 2016 predlog družbe Constantin Film Verleih zavrnilo. Oberlandesgericht Frankfurt am Main (višje deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija) pa je na podlagi pritožbe zadnjenavedene družbe s sodbo z dne 22. avgusta 2018 delno ugodilo predlogu družbe Constantin Film Verleih ter družbama YouTube in Google naložilo, naj ji predložita elektronske naslove zadevnih uporabnikov, v preostalem pa je to pritožbo zavrnilo.
- 20 Družba Constantin Film Verleih v okviru revizije, ki jo je vložila pri predložitvenem sodišču, Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), vztraja pri svojih predlogih, naj se družbama YouTube in Google naloži, da ji predložita številke mobilnih telefonov in IP-naslove zadevnih uporabnikov. Poleg tega družbi YouTube in Google v okviru svoje revizije, ki sta jo vložili, predlagata, naj se predlog družbe Constantin Film Verleih v celoti zavrne tudi glede posredovanja elektronskih naslovov zadevnih uporabnikov.
- 21 Predložitveno sodišče meni, da je izid teh dveh revizij odvisen od razlage člena 8(2)(a) Direktive 2004/48 in zlasti od odgovora na vprašanje, ali so dodatne informacije, ki jih zahteva družba Constantin Film Verleih, zajete z izrazom „naslovi“ v smislu te določbe.
- 22 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali naslovi proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali storitev, kakor tudi trgovcev na debelo in na drobno iz člena 8(2)(a) Direktive [2004/48], ki so zajeti, kot je ustrezno, z informacijami iz člena 8(1) Direktive [2004/48], vključujejo tudi

- (a) e-poštne naslove uporabnikov storitev in/ali
- (b) telefonske številke uporabnikov storitev in/ali
- (c) IP-naslove, ki so jih uporabniki storitev uporabili za nalaganje datotek, ki so predmet kršitve, z natančnim časom nalaganja?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (c), pritrdilen:

Ali informacije, ki jih je treba sporočiti na podlagi člena 8(2)(a) Direktive [2004/48], zajemajo tudi naslov-IP, ki ga je uporabnik, ki je pred tem nezakonito naložil datoteke, nazadnje uporabil za dostop do svojega uporabniškega računa Google/YouTube, z natančnim časom dostopa, neodvisno od tega, ali so bile pri tem zadnjem dostopu storjene kršitve [intelektualne lastnine]?”

Vprašanji za predhodno odločanje

- 23 Predložitveno sodišče želi z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člen 8(2)(a) Direktive 2004/48 razlagati tako, da se pojem „naslovi“, če gre za uporabnika, ki je naložil datoteke, s katerimi je bila kršena pravica intelektualne lastnine, nanaša na njegov elektronski naslov, njegovo telefonsko številko in IP-naslov, ki je bil uporabljen pri naložitvi teh datotek, ali IP-naslov, ki je bil uporabljen ob njegovem zadnjem dostopu do uporabniškega računa.

- 24 V obravnavanem primeru ni sporno, da družbi YouTube in Google v komercialnem obsegu zagotavljata storitve, ki so jih zadevni uporabniki uporabljali za dejavnosti, ki so predmet kršitve, in sicer da so na platformo YouTube naložili datoteke, ki vsebujejo varovani deli, v škodo družbe Constantin Film Verleih. Predmet spora o glavni stvari je dejstvo, da ti družbi nista predložili nekaterih informacij, ki jih zahteva družba Constantin Film Verleih in ki se nanašajo na te uporabnike, zlasti njihovih elektronskih naslovov in telefonskih števil ter IP-naslovov, ki so jih ti uporabljali ob naložitvi zadevnih datotek in ob zadnjem dostopu do svojega računa Google/YouTube. Iz predložitvene odločbe je razvidno – kar v okviru obravnavane zadeve tudi sicer ni sporno – da je rešitev spora o glavni stvari odvisna od vprašanja, ali so te informacije zajete s pojmom „naslovi“ v smislu člena 8(2)(a) Direktive 2004/48.
- 25 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da v skladu s členom 8(1)(c) Direktive 2004/48 države članice zagotovijo, da lahko v okviru postopkov v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine ter na podlagi utemeljene in sorazmerne zahteve vlagatelja pristojni sodni organi odredijo, da informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, s katerimi se krši pravica intelektualne lastnine, priskrbi kršitelj in/ali katera koli druga oseba, za katero se ugotovi, da v komercialnem obsegu zagotavlja storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve.
- 26 V členu 8(2)(a) Direktive 2004/48 je pojasnjeno, da informacije iz odstavka 1 tega člena vključujejo, odvisno od primera, imena in naslove proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali storitev, pa tudi imena trgovcev na debelo in trgovcev na drobno.
- 27 Iz tega izhaja, da morajo države članice v skladu s členom 8 Direktive 2004/48 zagotoviti, da lahko pristojna sodišča v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, upravljavcu spletne platforme naložijo, da predloži imena in naslove vseh oseb iz odstavka 2(a) tega člena, ki so na to platformo naložile film brez soglasja imetnika avtorske pravice.
- 28 V zvezi z vprašanjem, ali pojem „naslovi“ v smislu člena 8(2)(a) Direktive 2004/48 vključuje tudi elektronske naslove, telefonske številke in IP-naslove teh oseb, je treba ugotoviti, da je pojem „naslovi“ – ker ta določba ne vsebuje nobene izrecne napotitve na pravo držav članic za določitev njegovega pomena in obsega – pojem prava Unije, ki ga je treba v vsej Uniji običajno razlagati avtonomno in enotno (glej po analogiji sodbo z dne 29. julija 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 29 Ker ta pojem poleg tega v Direktivi 2004/48 ni opredeljen, je treba njegov pomen in obseg določiti v skladu z njegovim običajnim pomenom v vsakdanjem jeziku, pri čemer je treba upoštevati kontekst, v katerem se uporablja, in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je, ter po potrebi zgodovino njenega nastanka (glej v tem smislu sodbi z dne 29. julija 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, točka 65, in z dne 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond in Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 30 Na prvem mestu, glede običajnega pomena pojma „naslov“ je treba ugotoviti, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 30 in 33 sklepnih predlogov, da se ta v vsakdanjem jeziku nanaša le na poštni naslov, to je na kraj stalnega ali običajnega prebivališča določene osebe. Iz tega izhaja, da se ta izraz, kadar se uporablja brez dodatnih pojasnil, kot v členu 8(2)(a) Direktive 2004/48, ne nanaša na elektronski naslov, telefonsko številko ali IP-naslov.
- 31 Na drugem mestu, pripravljalno gradivo za sprejetje Direktive 2004/48 in zlasti predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. januarja 2003 o ukrepih in postopkih za zagotovitev uveljavljanja pravic intelektualne lastnine (COM(2003) 46 final), mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 29. oktobra 2003 (UL 2004, C 32, str. 15) in poročilo Evropskega parlamenta z dne 5. decembra 2003 (A5-0468/2003) o tem predlogu to ugotovitev nadgrajujejo. Kot je namreč generalni pravobranilec poudaril v točki 37 sklepnih predlogov in kot je Evropska komisija

navedla pred Sodiščem, v njih ni nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je treba izraz „naslov“ iz člena 8(2)(a) te direktive razumeti tako, da se ne nanaša le na poštni naslov, ampak tudi na elektronski naslov, telefonsko številko ali IP-naslov zadevnih oseb.

- 32 Na tretjem mestu, kontekst, v katerem se zadevni pojem uporablja, potrjuje tako razlago.
- 33 Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 35 sklepnih predlogov, je iz preučitve drugih aktov prava Unije, ki se nanašajo na elektronski naslov ali IP-naslov, razvidno, da za telefonsko številko, IP-naslov ali elektronski naslov v nobenem od teh aktov ni uporabljen izraz „naslov“ brez dodatnih pojasnil.
- 34 Na četrtem mestu, razlaga, navedena v točkah od 31 do 33 te sodbe, je tudi v skladu s ciljem člena 8 Direktive 2004/48, ob upoštevanju splošnega cilja navedene direktive.
- 35 V zvezi s tem je sicer res, da je namen pravice do informacij iz navedenega člena 8 omogočiti uporabo in konkretizacijo temeljne pravice do učinkovitega pravnega sredstva, zagotovljene s členom 47 Listine o temeljnih pravicah, in s tem zagotoviti učinkovito uresničevanje temeljne lastninske pravice, katere del je pravica intelektualne lastnine, varovana s členom 17(2) te listine (sodba z dne 16. julija 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, točka 29), tako da se imetniku pravice intelektualne lastnine omogoči, da ugotovi, kdo krši to pravico, in da sprejme ukrepe, potrebne za zaščito te pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 18. januarja 2017, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, točka 25).
- 36 Vendar se je zakonodajalec Unije ob sprejetju Direktive 2004/48 odločil za minimalno harmonizacijo glede spoštovanja pravic intelektualne lastnine na splošno (glej v tem smislu sodbo z dne 9. junija 2016, *Hansson*, C-481/14, EU:C:2016:419, točka 36). Tako ta harmonizacija v členu 8(2) te direktive velja le za zelo omejene informacije.
- 37 Poleg tega je treba poudariti, da je cilj Direktive 2004/48 vzpostaviti ustrezno ravnovesje med interesom imetnikov za varstvo njihove pravice intelektualne lastnine iz člena 17(2) Listine o temeljnih pravicah na eni strani ter varstvom interesov in temeljnih pravic uporabnikov varovanih predmetov in splošnega interesa na drugi strani (glej po analogiji sodbe z dne 29. julija 2019, *Funke Medien NRW*, C-469/17, EU:C:2019:623, točka 57; z dne 29. julija 2019, *Pelham in drugi*, C-476/17, EU:C:2019:624, točka 32, in z dne 29. julija 2019, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, točka 42).
- 38 Natančneje, v zvezi s členom 8 Direktive 2004/48 je Sodišče že imelo priložnost odločiti, da je namen te določbe uskladiti spoštovanje različnih pravic, zlasti pravice imetnikov pravic do informacij in pravice uporabnikov do varstva osebnih podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, točka 28).
- 39 Nazadnje je treba pojasniti, da iz zgornjih ugotovitev sicer izhaja, da državam članicam v skladu s členom 8(2)(a) Direktive 2004/48 pristojnim pravosodnim organom ni treba zagotoviti možnosti, da v okviru postopka v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine odredijo predložitev elektronskega naslova, telefonske številke ali IP-naslova oseb, na katere se nanaša ta določba, vendar ostaja dejstvo, da se države članice za to lahko odločijo. Kot je namreč razvidno iz besedila člena 8(3)(a) te direktive, je zakonodajalec Unije državam članicam izrecno dal možnost, da imetnikom pravic intelektualne lastnine podelijo pravico do prejemanja celovitejših informacij, vendar pod pogojem, da je zagotovljeno ustrezno ravnovesje med različnimi zadevnimi temeljnimi pravicami in spoštovanjem drugih splošnih načel prava Unije, kot je načelo sorazmernosti (glej v tem smislu sklep z dne 19. februarja 2009, *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, C-557/07, EU:C:2009:107, točka 29, in sodbo z dne 19. aprila 2012, *Bonnier Audio in drugi*, C-461/10, EU:C:2012:219, točka 55).

- 40 Ob upoštevanju vseh navedenih ugotovitev je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 8(2)(a) Direktive 2004/48 razlagati tako, da se pojem „naslovi“ iz tega člena glede uporabnika, ki je naložil datoteke, s čimer je bila kršena pravica intelektualne lastnine, ne nanaša na njegov elektronski naslov, njegovo telefonsko številko in IP-naslov, ki je bil uporabljen pri naložitvi teh datotek, ali IP-naslov, ki je bil uporabljen ob njegovem zadnjem dostopu do uporabniškega računa.

Stroški

- 41 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 8(2)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da se pojem „naslovi“ iz tega člena glede uporabnika, ki je naložil datoteke, s čimer je bila kršena pravica intelektualne lastnine, ne nanaša na njegov elektronski naslov, njegovo telefonsko številko in IP-naslov, ki je bil uporabljen pri naložitvi teh datotek, ali IP-naslov, ki je bil uporabljen ob njegovem zadnjem dostopu do uporabniškega računa.

Podpisi